

**SPITALUL DE PSIHIATRIE ȘI SIGURANȚĂ MAXIMĂ POIANA MARE,
JUDEȚUL DOLJ**

La 20 februarie, Spitalul de Psihiatrie și pentru măsuri de siguranță maximă Poiana Mare cu o capacitate maximă de 500 de paturi era ocupat cu 440 de pacienți. Dintre aceștia 239 sunt internați sub procedura art. 114 Cod Penal iar 201 sunt pacienți cu afecțiuni psihiatrice. Directoarea Spitalului de psihiatrie ne-a menționat că mai mult 70 de pacienți tineri dintre cei 201 au ca principală cauză a internării în spital, „oligofrenie”/caz social și că ei ar putea să trăiască într-un alt tip de instituție și chiar în comunitate. Cei mai mulți pacienți cu dizabilitati intelectuale (retard mental sau oligofrenie este diagnosticul trecut în fisele de observație din spital) au venit direct din centrele de plasament prin transfer al direcțiilor județene pentru protecția copilului.

Noua Lege a Sănătății Mintale prevede ca în cazul internărilor involuntare (internați împotriva voinței lor) să fie formată o comisie formată din 2 medici psihiatrii din Spitalul Poiana Mare și un alt psihiatru din afara spitalului. Directoarea spitalului declara că „...mai mult de ½ dintre pacienții internați sunt cu internări voluntare,... dar nu avem posibilitatea să organizăm o comisie pentru internările involuntare”. Două persoane au fost aduse cu mașinile jandarmeriei chiar în seara zilei de 20 februarie la camera de urgență a spitalului Poiana Mare. Doi reprezentanți a doua secții de poliție comunale au însoțit cei doi bărbați la camera de gardă. Aveau declarațiile familiilor care afirmau că persoanele în cauză îi amenință. Nici pentru aceștia a fost organizată o comisie pentru internarea nevoluntară. De menționat aici și neglijența personalului de pe masina (ambulanta) care nu au specificat pe biletul de trimitere medicația administrată pacienților până în momentul internării.

De **aproximativ 8 luni** de zile Spitalul de psihiatrie Poiana Mare a trecut din subordinea Direcției Județene de Sănătate Publică Dolj, în subordinea Ministerului Sănătății. Conducerea spitalului crede că de atunci au început să apară problemele și comunicarea a devenit mai dificilă. Tot directoarea afirma că s-a adresat Ministerului Sănătății în nenumărate rânduri cu plângeri și sesizări cu privire la dezinteresul și neglijența medicilor față de pacienții din Poiana Mare.

Prin **contractul cadru nr 202** semnat de Spitalul de psihiatrie Poiana Mare cu Casa Națională de Asigurări de Sănătate la data de 03.02.2004, bugetul aprobat este de 45.823.916 miliarde lei. Aceasta în condițiile în care Spitalul ar avea nevoie de un buget minim în valoare de 73 miliarde de lei. Din cele 45.823.916.000 spitalul va

trebuie să achite o datorie de 5 miliarde lei pentru anul trecut. Din suma rămasă 27.054.696.000 sunt cheltuieli de persoană (au nevoie de 32 miliarde) iar 1.756.097.000 sunt cheltuieli legate de achiziționarea medicamentelor (au nevoie de 6 miliarde lei). Bugetul pentru medicamente este mai mic decât cel pentru anul 2003. În plus, acum spitalele sunt obligate să organizeze licitații electronice pentru achiziționarea de medicamente. Aceasta înseamnă creșterea duratei de așteptare până la achiziționarea medicamentelor și un buget mai mare. Suma stabilită prin lege pentru alocația de hrană este 54.000 lei/pacient. Spitalul de psihiatrie ar avea nevoie de 9.850.000.000 lei pentru 500 de pacienți. În condițiile bugetului aprobat pentru 2004 spitalul de psihiatrie poate acorda o sumă de maxim 6 miliarde de lei (în condițiile în care nu apar alte cheltuieli neprevăzute) ceea ce ar însemna 37.878 lei alocație hrană/pacient. De asemenea, bugetul pentru medicamente alocat ar permite administrarea de medicație în valoare de 11 087 lei/pacient/zi, în condițiile în care și o tabletă de Diazepam costa mai mult (trebuie să aflăm cât costa o tabletă de diazepam sau o fiolă de haldol). Pentru încălzire spitalul ar avea nevoie de minim 7.650 miliarde lei dar vor putea alocă maxim 3 miliarde de lei.

În anul 2003 bugetul spitalului a fost de 41 miliarde de lei față de un necesar de 62 miliarde de lei.

În anul 2003 Primăria Comunei Poiana Mare a eliberat certificate de deces pentru un număr de **84 de pacienți**. În 2003, repartitia pe luni a fost următoarea: în ianuarie 10, februarie 16, martie 12, aprilie 10, mai 2, iunie 5, iulie 2, august 7, septembrie 7, noiembrie 4, decembrie 9, prezentând deci o creștere a numărului de decese în luni cu temperaturi scăzute.

În 2004, în mai puțin de 2 luni, un număr **17 certificate dintre care 13 doar în ianuarie** iar 4 în februarie.

La 20 februarie în morga spitalului de aproximativ o săptămână se mai aflau doi bărbați pentru care se făceau demersuri în sensul identificării familiilor. Ei vor rămâne în morga spitalului până când familia îi va ridica sau până când spitalul va găsi fondurile necesare pentru ceremoniile de înmormântare. Amandoi au decedat datorită unui infarct miocardic și a cașexiei (o formă mai evoluată de malnutriție) și sufereau de schizofrenie paranoidă.

Directoarea Spitalului Poiana Mare ne-a menționat că chiar dacă are 102 infirmiere, paznici și supraveghetori angajați, și un număr de 82 de asistente, (cuprinzând și asistentele șefe), totuși pe timpul nopții nu are infirmiere/infirmieri pentru îngrijirea sau acordarea ajutorului pacienților. Pe timpul zilei sunt 2 infirmiere pentru 85 de pacienți. La fel, spitalul are angajați un număr de 5 doctori psihiatrii dar doar 2 dintre aceștia vin zilnic la program (unul dintre aceștia este directoarea spitalului care are mai de rezolvat și probleme administrative). Ceilalți trei psihiatrii, spunea directoarea, "...stau la povești pentru o oră la spital iar apoi pleacă pentru că au consultații private în Craiova". Ceilalți 6 medici generaliști, "vin totuși, dar nu fac nimic". Spitalul are angajat și un psiholog pentru toți cei 440 de pacienți.

Probabil că cel mai ușor ilustrează lipsa interesului doctorilor față de pacienții cu afecțiuni psihice cazul pacientei internată în secția psihiatrie 3, Pavilionul E, Cod

Penal 114. G. V., 36 ani, care în urma unei relații cu un alt pacient, a născut la începutul lunii ianuarie 2004 un băiat la maternitatea din oraș. Pacienta ne-a declarat că atunci când probabil sarcina avea 2 luni s-a adresat medicului care se ocupa de ea cu rugămintea de a o consulta deoarece bănuia că este însărcinată. Se pare însă că medicul psihiatru a trecut cu vederea sarcina femeii iar medicul generalist nu a consultat-o timp de 8 luni “pentru că era mai plinuță”. La sfârșitul lunii decembrie femeia a acuzat dureri și a mers pentru un consult la medicul de gardă care a depistat o sarcină în 8 luni. Și mai grav este faptul că pe parcursul celor 8 luni de sarcină femeia a primit tratament medicamentos pentru schizofrenie paranoidă. În prezent copilul născut se află în plasament într-un leagăn pentru bebeluși deoarece mama aflată sub incidența art. 114 CP este scoasă din drepturi (omor).

Discutabilă este și ușurința cu care au fost trimiși cu salvarea la alte spitale pacienți cu “diaree” provocată de Dulcolax.

Organizare

Secția 1 psihiatrie Penală (Bărbați) organizată pe două etaje, cu o capacitate de 85 de paturi, și o ocupare de 71. La parter sunt internați 30 de bărbați, iar pe primul nivel, 41 de bărbați. Pe fiecare nivel există 3 sau 4 wc-uri și un duș. Pardoseala și pereții au fost placate cu gresie și faianță în luna august, 2003 (corpurile de wc însă nu au fost schimbate, nu au apă la toalete). La parter se mai află o cameră de supraveghere (izolare) capitonată cu mochetă în care la momentul vizitei noastre nu se afla nici un pacient. Tot la parter mai există un cabinet medical pentru psihiatru și un cabinet pentru tratamente. Pentru această secție sunt prevăzuți 1 medic psihiatru, 10 asistente medicale, 1 asistentă șefă, 9 paznici de supraveghere (care sunt și infirmieri). Programul asistentelor este 2 as. med. dimineața, 2 asistente medicale după-amiaza și 1 asistentă medicală pe timpul nopții. La fel pentru infirmiere mai puțin noaptea când nu este nici o infirmieră. În fiecare cameră locuiesc câte 5 bărbați.

Pavilionul 3, Psihiatrie 4, 8 asistente/2 etaje

Secția 2 Psihiatrie Penală Femei, organizată pe două nivele, 64 de femei internate, foarte multe cazuri de femei cu handicap intelectual (oligofrenite) care au trăit în centrele de plasament. Locuiesc în medie, 6 femei în fiecare salon. În jur de 5 – 6 saloane pe fiecare etaj.

Într-unul din saloane se află 5 femei în vârstă (aprox. 70 ani) cu oligofrenie, cașexir, epilepsie cu tulburări psihice.

Sunt foarte slabe, au aspectul unui copil de 10-12 ani (cât o pernă medie ca lungime, iar ca și greutate max. 35-40 kg), probabil că ar trebui alimentate cu lăptuș și nu are cine.

Salonul 3, 5 femei tinere din care 2 femei cu oligofrenie, transferate de la centrele de plasament.

Salonul 4, 6 femei tinere din care 2 femei (identificate) cu oligofrenie transferate în 18.10.2002 din Centrul de Plasament Corlate, Dolj și o femeie necunoscută X-35, oligofrenie, adusă de Poliție. Personalul crede că aceste femei pot trăi într-un centru de recuperare și reabilitare neuropsihiatrică (ANPH, ITPH Dolj).

Salonul 5 sunt 10 femei câte 2 femei în pat, toate diagnosticate cu oligofrenie, transferate de la centrele de plasament în anul 1999.

La acest etaj are cabinet și un psiholog dar nu era de gasit în ziua vizitei CRJ. Nu a fost vazuta in nicio fișă de observație a pacientelor diagnosticate cu oligofrenie indicații terapeutice sau de reabilitare și comunicare, logopedie recomandate de un psiholog.

Pavilionul 5, Secția Psihiatrie 6, Bărbați

Capacitate de 70 de paturi și 73 de bărbați internați.

3 cabine wc, 2 cabine duș.

1 "club" cu două bănci rupte și două sârme pentru uscat rufe.

Salonul 1, 6 bărbați internați.

Salonul 2, 6 bărbați cu oligofrenie.

Salonul 3, 7 bărbați schizofrenie paranoidă

Salonul 4, 6 bărbați schizofrenie paranoidă (sunt f. F. Slabi)

Salonul 5, 4 bărbați

Salonul 6, 6 bărbați (dintre ei 2 sunt cu oligofrenie și handicap locomotor).

Etaj:

Sal. 7, 5 bărbați

Sal. 8, 6 bărbați (aproape dezbrăcați, nu au șosete, pantaloni de pijama, lenjerie de corp)

Salonul 9, 5 bărbați (aici este internat și un bărbat din anul 1975, P.D., surdomutitate, tulburări de personalitate), aceeași situație ca în salonul 8.

Salonul 10, 9 bărbați, câte 4 într-un singur pat. Stau lipiți pentru a se încălzi, incontinență urinară, nu au cearșafuri, pături rupte, saltele foarte subțiri și rupte, pătate, murdare, miroase foarte greu.

Transferul, internarea abuzivă și lipsa îngrijirilor medicale de specialitate acordate pacientului Câmpeanu Valentin, infecție HIV/SIDA, oligofrenie grad grav de handicap, OI 30.

În Pavilionul 5, Secția Psihiatrie 6, Bărbați, s-a aflat internat până la începutul săptămânii trecute când a decedat (luni, 23, februarie, 2004, personalul nu cunoaște cu precizie data decesului) pacientul Câmpeanu Valentin cu infecție HIV/SIDA. Câmpeanu Valentin a fost transferat pentru prima dată în data de 11.02.2004. de la Spitalul din Calafat, secția externă Centrul medico-social Cetate. La acea dată pacientului i s-a prescris haldol și diazepam deoarece prezenta agitație psiho-motorie. Pe 13.02.2004, personalul medical din Spitalul de psihiatrie Poiana Mare recomandă transferul tânărului în Centrul medico-social Cetate pentru că acesta nu necesita tratament într-un spital de psihiatrie, nu prezintă pericolozitate și mai mult, spitalul de psihiatrie Poiana Mare nu beneficiază de pavilioane „contagioși” pentru îngrijirea pacienților infectați cu HIV. Centrul medico-social Cetate refuză reinternarea pacientului C.V. și recomandă reîntoarcerea lui Spitalul de Psihiatrie Poiana Mare. Menționăm că pacientul la data vizitei noastre (20.02.2004) se afla singur într-o cameră neîncălzită, doar cu o o bluză de pijama și într-un pat fără lenjerie. Pacientul trebuia hrănit și schimbat dar personalul a manifestat teamă atunci când au fost rugați să-l atingă.

Primul abuz instituțional asupra tânărului a avut loc atunci când Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului Dolj a semnat H.1125/30.09.2003 (revoca H. 1657/27.12.2001) și recomandă **„asistentul social responsabil de caz va face**

demersurile necesare transferării tânărului (oligofrenie, grad grav de handicap, QI 30) la spitalul de psihiatrie din Poiana Mare”.

Alimentația pacienților

Hrana pacienților constă de mai mult de o lună de zile în conserve cu ghiveci de legume (conform declarațiilor unui pacient). La data vizitei noastre în magazia de alimente a spitalului se aflau doar 108 borcane cu ghiveci (1 borcan = 1 kg, adică 250 gr ghiveci + 35 gr. orez/pacient), 15 kg de orez și un bidon de 10 l de ulei din care lipseau cam 1-1,5 l (cina). Pentru a doua zi (sâmbătă) mai aveau doar câte 500 gr. pâine/pacient și câteva cutii cu margarină. Chiar dacă la 7 pm servesc cina, la 7 pm nu era nimeni în sala de mese sau în drum spre masă. Pacienții nu primesc carne, produse lactate, fructe sau legume. Marea majoritate prezintă semnalmente unei persoane malnutrite iar pe cele mai multe certificate de deces (2003, 2004) apăreau la cauze ale decesului și “cașexia”, o formă mai avansată a malnutriției. De asemenea, în cazul în care bolnavii au nevoie de hidratare, și în afara orelor de masă stabilite de spital, nu am văzut căni sau pahare în camerele lor.

Tratament medicamentos necorespunzător sau lipsă

Datorită temperaturii și îmbrăcăminții necorespunzătoare pacienții care au deja o imunitate foarte scăzută pot dezvolta și o altă patologie pe prim plan aflându-se boli respiratorii. Într-unul dintre saloane se afla o doamnă cu vârsta peste 70 de ani care până la jumătatea lunii ianuarie a fost tratată cu antibiotice dar care în prezența noastră a avut un acces de tuse productivă cu semne de încărcare pulmonară și care nu mai beneficia de medicamentele necesare.

Cu toate că bolile cardiovasculare reprezintă prima cauză de mortalitate la nivel mondial și că pe o mare parte a certificatelor de deces figurau diagnostice de insuficiență cardiacă și cardiopatie ischemică, în nici una din fișele pe care noi le-am consultat nu am găsit medicația adecvată acestor afecțiuni chiar dacă mare parte dintre bolnavi aveau vârsta peste 60 de ani, vârsta la care incidența acestor boli este crescută. La fel, nu am întâlnit în nici una dintre fișele analizate medicație prescrisă pentru hipertensiune și cardiopatie ischemică sau insuficiență cardiacă.

Unul dintre medicamentele întâlnit în aproape toate fișele pacienților este Haldol. Acest neuroleptic poate da modificări EKG. Nu am întâlnit în nici una dintre fișele analizate un examen EKG, nici măcar pentru acei pacienți cu o vârstă foarte înaintată.

Chiar dacă mai mult de 90% dintre pacienți prezintă afecțiuni dentare aceștia nu beneficiază de consult și tratament stomatologic. O simplă carie dentară poate reprezenta punctul de plecare pentru o infecție care sunt foarte periculoase deoarece pot disemina într-un organism slăbit, cu imunitate scăzută și pot conduce la endocardită și miocardită (una dintre cauzele decesului unuia dintre pacienți).

De asemenea, un procent foarte ridicat dintre pacienții Spitalului Poiana Mare prezintă plăgi la nivelul membrelor inferioare. Aceștia se pot deplasa doar desculți deoarece nu beneficiază de încălțăminte sau șosete. Totuși, cei care au o pereche de

papuci de baie, din plastic sau în cel mai fericit caz o pereche de bocanci (probabil că nici 5% dintre pacienți) îi ascund sub saltea, de frică să nu le fie furăți.

În condițiile unei alimentații frecvente cu ghiveci de legume este de așteptat ca pacienții să dezvolte o serie de complicații gastrice. Chiar și așa nu am văzut pe fișele lor medicamente ca Ranitidină sau Dicarbocalm recomandate în cazurile de gastrită și ulcer.

În unele fișe am întâlnit mențiunea „unguent cu sulf”, medicament administrat în cazurile de scabie (râie).

Secția 1 Psihiatrie Penală, salonul 2, pe stânga, 2 bărbați cu oligofrenie
N.C., 28 de ani, oligofrenie grd. II, a locuit într-un centru de plasament până la vârsta de 18 ani, când a fost externat. A primit prin repartitie o garsoniera în Slobozia, județul Ialomița. L.R., o asistentă din Ialomița locuiește (sau administrează ?) locuința, tel () 21 7772. Cătălin se află internat sub procedura art. 114 CP pentru că în anul 2000 a furat o „plasă cu dulciuri” din depozitul întreprinderii în care lucra. A furat pentru că îi era foame (patronul nu-l mai plătit de 2-3 luni). Tribunalul Ialomița a judecat și trimis spre internare cazul în spitalul Poiana Mare până la însănătoșirea pacientului. Doctorul care urmărește pacientul și personalul mediu consideră că el poate fi externat (nu este necesar tratament psihiatric în spital) dar Comisia de expertiză formată din reprezentanți ai Ministerului Sănătății, Ministerului de Justiție, Parchetul General, Președintelui Judecătoriei au hotărât ca pacientul trebuie să mai rămână în spital. Comisia a analizat 230 de cazuri în doar 5 zile în luna august-septembrie 2003. Dacă pentru un pacient ai nevoie de min. 40 de minute, încărcarea, volumul de muncă este foarte mare. Următoarea comisie se va întruni în vara-toamna anului 2004. Directoarea spitalului nu știe câte șanse va avea C. deoarece el neavând părinți nu-și poate asuma nimeni responsabilitatea și să semneze actele pentru externarea lui. Nu-și poate asuma responsabilitatea asistenta care-l vizitează și care îi administrează/locuiește în garsoniera lui.

Pavilionul 3, Psihiatrie 4, femei
B.G., 71 de ani, cașexie, alimentație insuficientă, f. Slabă (35-40 kg), tuse cu expectorație și încălcare pulmonară, fără tratament antibiotic (a avut 7 zile în luna ianuarie), epilepsie cu tulburări psihice.

X-28 și X-29, două necunoscute aduse de poliție în anul 1999. Oligofrenie grd. II-III, dezbrăcate, doar un halat subțire, dezculțe, nu vorbesc, m-au înțeles prin semne, gestică și comunică din priviri.

T.L., 17 ani, oligofrenie, grd. II, instabilitate psihomotorie.

Pavilionul 5, secția psihiatrie 6, bărbați
S.C., 45 de ani, din Merinești, Dolj, internat în anul 1994 pentru tulburări de personalitate, hemipareză dreaptă, caz social, pictor, fost minier, are un fiu dar nu vrea să-l vadă pentru că a fost internat la psihiatrie Poiana Mare. Doctorii spun că poate fi externat dar nu are unde să plece.

P.C., 27 de ani, provine dintr-un centru de plasament, transferat printr-o hotărâre a Autorității tutelare Dolj, Primăria Mun. Calafat la 11.08.2003. a fugit din spitalul Poiana Mare, a fost găsit de poliție dormind într-o mașină pe stradă. C. este diagnosticat cu oligofrenie și are și un handicap locomotor (dacă nu are un scaun cu roțile poate să meargă doar sprijinindu-se în mâini). În hotărârea Autorității tutelare asistentul social recomandă “....transferarea tânărului P.C. în spitalul de psihiatrie Poiana Mare pentru a nu mai reveni pe străzile orașului Calafat”

Fundamentarea s-a realizat în baza faptului că C. trăiește pe stradă, consumă alcool și tulbură liniștea publică. Sesizând personalul că pacientul se târăște pe jos în mâini, C. a primit un scaun cu roțile. Se pare că era prima dată după o lungă perioadă când primea scaunul cu roțile. Într-o discuție la care personalul nu a asistat, pacientul s-a plâns că datorită faptului că el se deplasează în mâini nu poate intra în baie (unde este mereu apă și mizerie pe jos) să se spele pe mâini și că de fapt nu se poate spăla singur. Handicapul locomotor nu-i permite folosirea mâinilor. S-a plâns și de faptul că personalul (infirmierii și asistenții ii **bat**). De altfel până la vizitele de investigare recente (Ministerul Sănătății) nu au mai făcut baie de foarte mult, lenjeria nu le-a fost schimbată, aveau păduchi pe cap și corp, acum i-au tuns și le-au schimbat lenjeria. Nu primesc săpun, șampon, hârtie igienică sau pastă de dinți, perii și prosoape. Atunci când fac duș trebuie să intre câte doi sub duș (“unul se clătește în timp ce celălalt se săpunește”) pentru că trebuie să facă economie la consumul de apă caldă.

D.I. este în aceeași situație (oligofrenie, handicap locomotor).

V.C., 51 de ani, internat în martie 2003 pentru tentativă de suicid și schizofrenie, spune că de la internare a mâncat doar ghiveci de legume, că de la vizitele de investigare ale autorităților au început să-i scoată zilnic afară să bată saltelele pentru a le curăța de paraziți. Este adevărat că tocmai i-au tuns pe toți, dar lenjeria nu poate fi sterilizată pentru a scăpa de paraziți deoarece este spălată cu apă rece. Apoi, nu poate fi schimbată în funcție de necesități pentru că nu are timp să se usuce (nu au uscător, usucă rufe afară, în frig). Mâncarea de bază constă în margarină, ceai preparat din zahar ars și fasole, ghiveci de legume și orez.

Psihiatrie 3, Blocul E, art. 114 CP

Neglijenta și lipsa interesului doctorilor fata de pacienta, lipsa unor standarde legate de planificarea familiala

G.V., 36 de ani, schizofrenie paranoida, omor.

Pacienta a ramas insarcinata cu un alt pacient in spitalul PM. A nascut in ziua de 15 ianuarie la maternitate Craiova un baietel care acum se afla in plasament la un Leagan pentru noul-nascuti din subordinea Directia Judetene pentru Protectia Drepturilor Copilului Dolj.

Pacienta declara ca atunci cand avea maxim 2 luni de sarcina s-a adresat medicului psihiatru cu intrebarea daca poate fi consultata. Medicul psihiatru a trat-o cu indiferenta spunandu-i ca nu are nimic ci ca doar este „mai plinuta”. In tot acest timp pacienta a primit o cantitate foarte mare de neuroleptice si exista posibilitatea ca fatul sa fie afectat. Intr-o seara cand sarcina avea 8 luni a acuzat dureri si s-a deplasat pentru consult la medicul de garda (doctorita de garda era directoarea spitalului, psihiatru). Imediat ce a consultat-o a stabilit ca este vorba despre o sarcina.

Acesta este un exemplu clar de neglijenta si nepasare, cu atat mai mult cu cat in acest spital sunt incadrati 6 medici generalisti care au obligatia sa faca o vizita in fiecare pacient zilnic. Apoi, prin contractul cu CNAS fiecare pacient din Romania are dreptul la 2 controale medicale amanuntite/an. Intrebarea este de cate ori consulta un doctor un pacient daca internat intr-un spital daca pe parcursul a 8 luni de zile nu a observat nimeni o sarcina avansata.

LUMEA JUSTITIEI.RO